

«ΑΠΟΜΕΙΩΣΗ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΕΝΦΙΑ»

Σε μια χρονική περίοδο κατά την οποία ζητούμενο, κατά προτεραιότητα, είναι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, η ελληνική πολιτεία «πρωτοπει» για άλλη μια φορά, με επιβολή ενός ακόμη φόρου, του ΕΝΦΙΑ, σαφώς αντιαναπτυξιακού και αντιεπενδυτικού.

Πρόκειται για μια ακόμη απόφαση που απομειώνει ευθέως τη ρευστότητα των βιομηχανιών και βιοτεχνιών της χώρας μας, και αποτελεί ένα ακόμη εμπόδιο για την υλοποίηση κάθε είδους επενδύσεων. Ο καταλογισμός ποσών ΕΝΦΙΑ στα βιομηχανικά και βιοτεχνικά ακίνητα, που είναι τουλάχιστον τετραπλάσιος από το ΕΕΤΗΔΕ των προηγούμενων ετών, οδηγεί με βεβαιότητα στη μείωση της ανταγωνιστικότητας βιομηχανιών και βιοτεχνιών της περιφέρειας και στον σαφή περιορισμό της ήδη ισχνής τους ρευστότητας.

Παράλληλα, επιδεινώνει το ήδη άσχημο κλίμα για την υλοποίηση επενδύσεων στη χώρα μας, αφού σπην ουσία του φορολογεί κάθε χρόνο χρήματα που έχουν ήδη φορολογηθεί κατά το παρελθόν και με τα οποία έχουν δημιουργηθεί οι εγκαταστάσεις λειτουργίας των επιχειρήσεων. Επιπλέον, πρόκειται για αντιφατικό μέτρο σε σχέση με την ανάπτυξη της χώρας, αφού η θεσμοθέτησή του ουσιαστικά αποτρέπει το σύνολο των επιχειρήσεων να λειτουργούν σε ιδιόκτητες εγκαταστάσεις.

Η θεσμοθέτηση του ΕΝΦΙΑ είναι πραγματικά καταστροφική για το σύνολο των επιχειρήσεων στη χώρα μας, και ειδικά για την περιφερειακή βιομηχανία. Και τούτο δύστικο ελλογεύει ακόμη μια φορά ο κίνδυνος της απώλειας θέσεων εργασίας και της οριστικής απώλειας της κοινωνικής συνοχής στην περιφέρεια, με αφορμή τη μη ανταπόκριση στο μέτρο πολιτών και επιχειρήσεων.

Αναρωτόμαστε πώς είναι δυνατόν μετά από τόσα χρόνια διαρκούς ύψεσης της οικονομίας να θεσμοθετούνται μέτρα που βάλουν εναντίον της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων και κατά της υλοποίησης επενδύσεων.

Η προφανής πρότασή μας είναι η άμεση τροποποίηση του υπολογισμού ενός ακόμη άδικου φόρου για τα ακίνητα της βιομηχανίας.

Η φοροδοτική ικανότητα πολιτών και επιχειρήσεων είναι σχεδόν ανύπαρκτη, μετά από πέντε χρόνια άγριας υπερφορολόγησης. Κι ας σημειώσουμε και κάτι άλλο: Ενώ το κυριαρχό πρόβλημα στην ασκούμενη φορολογική πολιτική είναι ο περιορισμός της φοροδιαφυγής, αδιέξοδα μέτρα όπως ο ΕΝΦΙΑ, αντί να τη μετριάσουν, τελικά καταφέρνουν να τη διογκώσουν. Άρα, και με αφορμή του ΕΝΦΙΑ, αποτελεί μονόδρομο η αλλαγή της φορολογικής πολιτικής για τη χώρα μας, που θα έχει όμως ως βασικό άξονα την ανάπτυξη της χώρας, με ταυτόχρονο δραστικό περιορισμό της φοροδιαφυγής.

Δυστυχώς, ο επιχειρηματικός κόσμος της χώρας θεωρεί ότι ο σχεδιασμός του ΕΝΦΙΑ ήταν πραγματικά πρόχειρος, αφού δεν έλαβε υπόψη του την τρέχουσα οικονομική πραγματικότητα. Και αποτελεί μια ακόμη απόδειξη ότι το εξωτερικό περιβάλλον των επιχειρήσεων μπορεί να κρύβει αβεβαιότητες και να γίνεται περισσότερο εχθρικό μέρα με την ημέρα.

Τις παλινωδίες και τους πρόχειρους σχεδιασμούς, πρέπει να τους διαδεχθεί η σοβαρότητα και η αναγνώριση της σκληρής οικονομικής και κοινωνικής πραγματικότητας.

Οι κατάφωρες αδικίες για πολίτες και επιχειρήσεις πρέπει να διορθωθούν, γιατί η επιχειρηματική κοινότητα και η κοινωνία δεν αντέχουν άλλο. Ο κίνδυνος κλειστούματος επιχειρήσεων, δεν είναι σχήμα λόγου, αλλά μπορεί ν' αποτελέσει την οδυνηρή προοπτική των επόμενων μηνών.

Και τέλος, η βιομηχανία δεν μπορεί μονίμως να καλείται να «πληρώσει το μάρμαρο» και να καλύψει δημοσιονομικά κενά που δημιουργούνται ερήμην της.

Του Αθανασίου
Σαββάκη
Πρόεδρος Συνάδεσμου
Βιομηχανιών
Βορείου Ελλάδος